

عنوان مقاله:

جستاری بر حس دل بستگی به مکان در فضاهای سکونتگاهی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جمال الدین مهدی نژاد - دانشیار و عضو هیئت علمی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

فاطمه متین شهابی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

همه ما به گونه ای پیوندهای عاطفی با بعضی مکانها را تجربه کرده ایم که می توانسته مثبت و یا منفی، خوشایند و یا ناخوشایند بوده باشد؛ مکانی که در ارتباط با تجربیات حال یا گذشته ماست و یا حتی آینده، مکانی که آرزوی زندگی در آن را داریم، جایی که دوست داریم برویم یا به آنجا برگردیم. در واقع ما نه فقط وجود چنین پیوندهای عاطفی با مکانها را تایید می کنیم بلکه همچنین اهمیت آن را در کیفیت بخشی به زندگی مان نیز می پذیریم. روانشناسان محیط پیوند بین انسان و مکان را تحت عنوان دل بستگی به مکان مورد مطالعه قرار داده و به دنبال آنند که علاوه بر حس رضایت از محل سکونت، حس تعلق، امنیت، هویت و ادراک محیطی را نیز در انسان تقویت نمایند. روش تحقیق توصیفی-پیمایشی بوده و برای جمع آوری داده ها از دو روش کتابخانه ای و میدانی بهره گرفته شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد، عوامل موثر بر دل بستگی به مکان به فضای سکونتگاهی در دو بعد کالبدی و اجتماعی به ترتیب میزان اهمیت و اولویت تاثیرگذاری، شامل مطلوبیت کالبدی و آسایش اقلیمی، تسهیلات و امکانات رفاهی، خوانایی و جهت یابی در محیط، ارزشهای زیبایی شناسی و جذابیت محیطی، قلمروپایی و خلوت، شخصی سازی و تعلق پذیری فضا، شناسایی و ادراک مکان، اجتماع پذیری مکان و فعالیت پذیری فضا می باشند. بنابراین دستیابی به معیارهای طراحی در جهت ارتقاء عوامل فوق و اعمال آنها در کیفیت فضای معماری، دل بستگی به مکان را به محیط سکونتگاهی به دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

حس مکان، فضاهای سکونتگاهی، ادراک مکان، محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711690>

